

Raad til — der er jo ikke saa overvældende mange Lys i vor maskuline Styrelse, og der bliver færre og færre.

Og hvert eneste Menneske, det være sig Mand eller Kvinde, der mener at have noget at takke sin Moder for, den bør gaa med i Kvindernes Frihedskamp — til Ære for hende.

Thit Jensen.

Fra Tyskland og Østrig.

Kvindelige Medicinere.

Forbudt Stemmeretsforening.

Kvindebevægelsen i Tyskland og Østrig synes nu at være kommen ind i en levende Periode, hvor Bølgerne gaar højt, og skaffer snart Kvindebevægelsens Tilhængere, snart dens Modstandere, Sejren hjem. Man kan vist ligne denne Periode i Tyskland med Tiden herhjemme for ca. 30 Aar siden, hvor Kvindebevægelsen nylig var traadt offentlig frem og blev mødt fra reaktionær Side med de mest haarrejsende Argumenter, som man nu ikke mere vover at fremsætte, og hvor Kampen førtes saa dygtigt af vore Veteraner, der den Gang var unge og begejstrede. Naar man læser følgende Udtalelser af en bekendt tysk Professor angaaende kvindelige Læger (Svar paa en Enquête i et tysk medicinsk Tidsskrift): „Jeg er en afgjort Modstander af Kvinders Adgang til det medicinske Studium. Hverken legemligt eller aandeligt er de dette Studium voksen. Saa længe Kvinderne ikke formaar at trænge Kokke og Skræddere ud af deres Erhverv og i det mindste lægge Beslag paa disse Erhverv som Kvindens Monopol,*) saa længe vil de ogsaa ved Siden af Lægerne kun føre et kummerligt Liv. Hvis det var muligt at ophæve Kønsforskellen, saa kunde Kvinderne maaske blive gode Læger.(!) Men dette lader sig netop ikke gøre. Gode videnskabelige Arbejder kan Kvinderne sikkert yde; men en Læges Kampe med deres Ophidselse, Ansvar og Fortvivlelse vil jeg ikke forlange af dem, thi dertil sætter jeg Kvinderne for højt“ — saa kommer man til at tænke paa de ganske tilsvarende, men meget mere fanatiske Udtalelser af en bekendt dansk Læge og Professor for 30 Aar siden, da Spørgsmaalet om

Kvindernes Adgang til Universitetet blev drøftet herhjemme og samtidig hermed Kvindernes Adgang til det medicinske Studium, (idet nemlig de første to Kvinder, der ønskede Adgang til Universitetet, netop angav som deres Maal at uddane sig til Læger); han udtalte nemlig bl. a., at dette vilde være til ubodelig Skade for vort Universitet, krænke den almindelige Anstændighedsfølelse, og at det af videnskabelige Autoriteter var bevist, at „Kvinders Opdragelse i Lighed med Mænds var en stor Ulykke, idet de første aldrig kunde opnaa Mandens Evner, men kun opnaa, at de mistede alle Kvindekønnets tilhørende Fortrin og særegne Begavelse og gjordes uskikkede til deres Opgave her i Livet“. Han endte med denne Udtalelse: „Den offentlige Prostitution er et nødvendigt Onde, kvindelige Medicinere er et unødvendigt Onde“. (Se Kv. og Sf. 1904, Nr. 4.) Forskellen i Udtalelsernes Skarphed lader sig nemt forklare derved, at det her i Danmark var Adgangen til Danmarks eneste Universitet, det drejede sig om; det var noget ganske nyt og uprøvet, saa at ængstelige Sjæle nok kunde føle sig rystet i deres Inderste ved at udmale sig rædselsfulde Konsekvenser deraf. I Tyskland derimod er der enkelte, ganske vist meget faa Universiteter, der allerede har givet Kvinderne Adgang (nemlig foruden Berlins Universitet 3 bayerske og 2 badensiske samt Tübingens og Leipzigs), saa at der ikke er Plads for alt for fantastiske Forestillinger om Følgerne heraf, selv om Striden om de lukkede Universiteter endnu kan føres med nogen Skarphed og med hos os overvundne Argumenter.

Karakteristisk er det at se, hvorledes det medicinske Studium, lige som hos os, tager Hovedparten af de kvindelige Studenter i Tyskland. Af de 254 kvindelige Studenter ved de ovennævnte tyske Universiteter (Berlins fraregnet) studerer 116 Medicin, 92 Filosofi, 28 Matematik og Naturvidenskab, 9 Statsvidenskab, 5 Retsvidenskab, 4 Tandlægevidenskab.

Men det er let forklarligt, at netop det medicinske Studium tiltrækker Kvinderne mest, da det har den nøje Berøring med filantropisk Virksomhed, som Kvinderne jo altid har deltaget ivrigt i, og hvilket ligger den kvindelige Natur saa nær — og netop derfor er det saa forbavsende, at just dette Valg af Studium er blevet mødt med en saa rasende Modstand og Forargelse fra Mænds Side i Stedet for at blive paaskønnet som en smuk og almennyttig Anvendelse af de specielt kvindelige Følelser: Kærlighed til Børn og Omhu for syge.

Selvfølgelig faar ovennævnte Udtalelser af den tyske Læge ikke Lov til at staa uimodsagt, men faar en dygtig og indgaaende Kritik fra Kvindernes Side (Johanne Elberskirchen i et Tillæg til Berliner Tageblatt).

*) Dette er en ganske uholdbar Betragtningssmaade. Aarsagen til, at Mændene har faaet Del i disse Kvindernes tidligere Monopolvirksomheder er, at disse Erhverv er gaaet over fra at udøves indenfor Hjemmene til hovedsagelig at udøves udenfor, for største Delen som Fabrikvirksomhed (Brød, Smør, Ost, Pølse, Konserver osv., osv., de fleste Beklædningsgenstande), og inden for disse Fabrikvirksomheder er endda Kvinderne i Overtaal!